

Em Bé Việt Nam

*Em co quắp ngồi nơi lòng đại lộ,
Áo mong manh che chở tâm thân gầy.
Tóc còn xanh sao gánh nặng đấng cay,
Đời vùi dập, đâu nhà, đâu thân quyến?
Mắt buồn thảm, khăn cầu, mưa át tiếng,
“Nhờ chút tình thương hại giữa đồng bào.
Giúp em đi, cảnh khổ cực đói nghèo,
Trời phù hộ ông bà nhiều phú quý”.
Có ai thấu những lời em năn nỉ,
Có ai nhìn em bé bóng bơ vơ.
Mà dòng đời vẫn tất bật, thờ ơ,
Người qua lại im lìm như tượng đá.
Ôi quê Việt, dân tôi sao vất vả,
Hòa bình rồi sao lắm cảnh thương tâm!*

*Nguyễn P. Thúy
October 6, 2005*

